Ч. 49 Неділя 2 (14) марта 1897. Рік VII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Остаточний результат виборів з пятої куриї.

1) **Львів**: Округ виборчий: Львів місто і округи судові Львів-Щирець-Винники. Управнених до голосованя 52.314; голосувало 27.688. Одержали: Іван Козакевич 15.310, Едм. Мохнацкий 6.595, Ерн. Брайтер 3.719 голосів. Послом вибраний Іван **Козакевич** (социяліст).

Результат голосованя в поодиноких місцях вибору представляє ся так: Львів (місто): голосуючих 14.930. Козакевич 9435, Мохнацкий 3235, Брайтер 1812; — Фалькенштайн К. 15, М. 7, Б. 2; — Кульпарків: К. 308, М. 71, Б. 94; Навария: К. 635, М. 59, Б. 23; — Дубляни: К. 216, М. 61, Б. 10; — Лубяна: К. 4, М. 624, Б. 168; — Брідки: К —, Б. 284, М. 67; — Щирець: К. 701, Б. 229, М. 42; — Знесінє: К. 241, М. 269, Б. 31; — Пруси: К. 7, М. 188, Б. 339; — Замарстинів: К. 484, М. 377, Б. 16; — Лисеничі: К. 286, М. 262, Б. 4; — Сокольники: К. 172, М. 38, Б. 418; — Рясна польска: К. 226, М. 179, Б. 122; — Семянівка: К. 63, М. 172, Б. 7; — Білка шляхотска: К. 66, М. 413, Б. 3; — Яричів: К. 121, М. 406, Б. 5. — У Винниках дістав Козакевич більшість, в Давидові перервано голосоване.

2) **Краків**: Округ виборчий: Краків місто і повіти Краків-Подґуж. В Кракові голосувало 12.349 виборців. Ігнатий Дашиньский (социяліст) дістав 9.132 голосів; др. Миколайский (з партиї людової) 1377; кн. Алекс. Поніньский (канд. польск. центр. комітету 1762 голосів. — В краківскім повіті голосувало 8.668. Дашиньский одержав 5942; Миколайский 1.145; кн. Поніньский 991 голосів. - В подґурскім повіті одержав Дашиньский 6.228, Миколайский 923, кн. Поніньский 306 голосів. Вибраний послом Ігнатий **Дашиньский.**

3) **Броди**: Округ виборчий: Броди-Камінка Жовків-Рава-Сокаль. — В Бродах голосувало 241. З того одержав В. Гнівош з Кутів (канд. польск. центр. комітету) 190; др. Олійник, лікар в Мостах (канд краєв. руск. комітету і радикалів) 46 голосів. — В Камінці голосувало 185; з того одержав: Гн. 105, Ол. 78. — В Жовкві голосувало 159; з того: Гн. 60, Ол. 99. — В Раві голосувало 190; з того Гн. 60, Ол. 120. — В Сокали голосувало 163; з того Гн. 98, Ол. 65. — Всїх разом голосувало 941; з того одержав Володислав **Гнївош** 522 і вибраний послом. Др. Олійник одержав 402 голосів.

4) **Борщів**: Округ виборчий: Борщів-Заліщики-Чортків-Гусятин-Теребовля-Скалат. Перше голосоване: Борщів: голосувало 206; з того одержав радник Двору Лукіян Криницкий (канд. польск. центр. комітету) 106, др. Роман Яросевич (канд. краєв. руск. комітету) 87 голосів. — В Заліщиках голосувало 144; з того: Кр. 90, Яр. 41 (13 голосів розстріленних). — В Чорткові голосувало 171; з того Кр. 91, Яр. 77. — В Гусятинї голосувало 179; з того Кр. 92, Яр. 77. — В Теребовли голосувало 162; з того Кр. 45, Яр. 127. — В Скалатї голосувало 99; з того Кр. 23, Яр. 76. Разом голосувало 961, абсолютна більшість 481. Др. Яросевич одержав 475, Л. Криницкий 447 голосів. — Тїснїйший вибір вчера відбув ся. Голосувало 891, абсолютна більшість 446. Вибраний послом др. Роман **Яросевич** 463 голосами; Л. Криницкий одержав 428.

5) **Коломия**: Округ виборчий Коломия-Надвірна-Богородчани Косів-Снятин-Городенка. В Коломиї голосувало 257; з того на о. крил. Івана Гробельского 122, на дра Окуневского 134; — Надвірна: голосувало 142, Гр. 124, Ок. 14; — Богородчани: голосувало 104 Гр. 42, Ок. 61. — Косів: голосувало 154, Гр. 115, Ок. 38. — Снятин: голосувало 149, Гр. 60 Ок. 89. — Городенка: голосувало 171, Гр. 71, Ок. 100. — Всїх разом голосувало 977. Вибраний послом о. крил. Іван **Гробельский**. Др. Окуневский одержав 436 голосів.

6) **Перемишль**: Округ виборчий Перемишль-Мостиска-Рудки-Самбір-Дрогобич. — Перемишль: голосуючих 213; др. Витовт Левицкий (кандидат польского центрального комітету) 130, др. Іван Франко (канд. радикалів) 78. — Мостиска: голосуючих 131, др. Лев. 46, др. Фр. 85. — Рудки: голосуючих: 119, др. Л. 43, др. Фр. 70. — Самбір: голосуючих 162, др. Л. 119, др. Фр. 43. — Дрогобич: голосуючих 212, др. Л. 168, др. Фр. 44. — Всїх разом голосувало 826, абсолютна більшість 414. Вибраний послом др. Витовт **Левицкий** 506 голосами, др. Франко одержав 317 голосів.

7) **Станіславів**: Округ виборчий Станіславів-Рогатин-Підгайці-Бучач-Товмач. — Станї-

33)

Послїдний з Могіканів.

(Повість Джемса Фенїмора Купера).

(Дальше)

Соколине Око переконавши ся, що его приятель сам один, поскакав до хати і сів собі перед перепудженого сьпівака, котрий в першім страху вийняв той „пискливий інструмент“ і відозвав ся.

— Чорна і загодочна потворо! не знаю ні твоєї натури ні твого наміру, але коли маєш щось злого на думці, то послухай насамперед одушевляючих слів короля ізраильского, і не роби того, що-сь задумав!

А медвідь сказав на то:

— Сховайте свою сопілочку і держіть язик за зубами. Пять слів по анґлійски значать в сій хвили більше як ціла година цьвіріньканя.

— Хто-ж ти? — спитав Давид все ще не знаючи, кого видить перед собою.

Соколине Око скинув тогди штучну медвежу голову, показав своє лице і сказав:

— Приятель — що хоче поговорити з Вами.

— Скажіть насамперед, де дївчина і той сьмілий мужчина, що прийшов за нею.

— Спасли ся щасливо від томагаків сих злодюгів. Але чи не повели би Ви мене до Ункаса?

— Чому нї?!

— Ходїть же борзо, не тратьмо часу.

По дорозї довідав ся полїщук, що Давида уважали за божевільного і позваляли єму свобідно сходити ся з Ункасом.

Хата, в котрій молодого Могікана держали, стояла в самій серединї села, задля чого трудно було зайти до неї або вийти звідтам так, щоби нїхто не видїв. Але Соколине Око навіть і не думав о тім, щоби дістати ся туди потайком, лиш спускаючись на то, що він перебраний, пустив ся просто до тої хати.

О так пізній порі майже всї спали, лиш перед Ункасовими дверми було ще кількох дикунів, більше з цїкавости як для стереженя звязаного, а ті впустили спокійно Давида і его перебраного товариша.

Але они очевидно не хотїли уступити ся, а серед сих обставин лиш один Давид міг промовити до Гуронів та й зробив свому учителеви Соколиному Оку повну честь.

— Делявари то баби! — відозвав ся він. Енглїзи, мої дурнуваті краяни, казали їм брати ся до томагаків і воювати проти їх батьків в Канадї, а они й позабули на свій рід. Чи хочуть мої братя чути, як „жвавий олень“ буде завадити за спідницями і хотять видїти, як він буде плакати, коли Гурони будуть его вбивати на паль?

— Ов! — відозвали ся борцї доокола з радостию і вдоволенєм.

— Пустїть же мудрого чоловіка, нехай хухне на того пса.

Такий намір сподобав ся Гуронам і они відступили ся та кивнули на знахора, щоби він зайшов до Ункаса, але медвідь сів собі перед дверми і бурмотів.

Давид зрозумів той знак і відозвав ся знову.

— Мудрий чоловік боїть ся, щоби его хух не захопив і его братів та не відобрав їм відваги; треба їм дальше відступити ся, щоби були безпечні.

То помогло, бо они відступили ся досить далеко від хати, але не спустили еї з ока.

Полїщук ніби вже безпечний, що їм нїчого не стане ся, зайшов тепер до хати.

Тут було тихо і понуро, бо не було нїкого, лиш звязаний Ункас, а потахаючий огонь, при котрім варили, ледви що ще трошки сьвітив.

Ункас лежав в кутї і не хотів навіть глянути на зьвіра, що перед ним бурмотів. Аж ось почув, як засичав уж і Могікан сказав лиш „Ов!“ та и днїс ся о скілько то дозваляли вербові ужевки, котрими був звязаний.

— Розітнїть ужевки — відозвав ся Соколине Око до Давида, котрий і зараз так зробив.

Ункас був тепер вільний — в тійже хвили спала з полїщука медведжа кожа і він станув в цїлій своїй поставі перед своїм приятелем, котрий зараз здогадав ся, що полїщук задумав і на які способи бере ся, і не сказав анї слова лиш взяв острий ніж, який єму подав тепер Соколине Око сказавши:

— Червоні Гурони стоять на дворі — ідїм проти них!

— Підемо! — відповів Ункас коротко.

— Куди?

— До „черепах“, то дїти моїх дїдів.

— Та же й в твоїх жилах пливе та сама

славів: голосуючих 193; Йосиф Богданович (канд. польск. центр. комітету) 107, Йосиф Гурик (канд. краєв. руск. комітету) 86. — Рогатин: голосуючих 186, Б. 69, Г. 117. — Підгайцї: голосуючих 153, Б. 94, Г. 51. — Бучач: голосуючих 219, Б. 147, Г. 72. — Товмач: голосуючих 175, Б. 52, Г. 122. — Всїх разом голосувало 926, абсолютна більшість 464. Вибраний послом Йосиф **Богданович** 469 голосами; Гурик 456 голосів, Юл. Романчук 1 голос.

8) **Стрий**: Округ виборчий Стрий-Турка-Жидачів-Бібрка-Долина-Калуш. — В Стрию: голосуюсих 188, др. Андроник Могильницкий (канд. краєв. руск. комітету) 104, Казимир Ройовский (канд. польск. центр. комітету) 84; — Турка: голосуючих 109, М. 1, Р. 107, одна картка неважна; — Жидачів: голосуючих 122, М. 86, Р. 52; — Бібрка: голосуючих 133, М. 79, Р. 52; — Долина: голосуючих 174, М. 42, Р. 132; — Калуш: голосуючих 156, М. 90, Р. 66. — Всїх разом голосувало 882, абсолютна більшість 442. Вибраний послом Казимир **Ройовский** 477 голосами; др. Могильницкий одержав 402 голосів.

9) **Сянік**: Округ виборчий Сянік-Коросно-Ясло-Березів-Добромиль-Лїско-Старе місто. — Сянік: голосуючих 178, Станїслав Висоцкий (канд. польск. центр. комітету) 60, Іван Стапіньский (канд. партиї людової) 62, Юлїян Красносельский (канд. краєв. руск. комітету) 56; — Коросно: голосуючих 189, В. 52, Ст. 103, К. 21; — Ясло: голосуючих 104, В. 57, Ст. 45, К. —; — Березів: голосуючих 61, В. 8, Ст. 47, К. 6; — Добромиль голосуючих 146, В. 115, Ст. 15, К. 16; — Лїсько: голосуючих 103, В. 45, Ст. 9, К. 49; — Старе місто: голосуючих 98, В. 50, Ст. 45, К. —. Всїх разом голосувало 832, абсолютна більшість 417. Висоцкий дістав 387, Стапіньский 286, Красносельский 148, а 11 голосів розстрілило ся. При тїснїйшім виборі межи Висоцким а Стапіньским голосувало 765. Вибраний послом Станїслав **Висоцкий** 426 голосами; Стапіньский дістав 338 голосів.

10) **Тернопіль**: Округ виборчий Тернопіль-Збараж-Золочів-Перемишляни-Бережани. Тернопіль: голосуючих 232, Генрих Вайзер (канд. польск. центр. комітету) 91, о. Александер Миронович (канд. краєв. руск. комітету) 141; — Збараж: голосуючих 121, В. 51, М. 70; Золочів: голосуючих 232, В. 177, М. 55. — Перемишляни: голосуючих 134, В. 65, М. 68; — Бережани: голосуючих 168, В. 100, М. 68. — Всїх голосуючих разом 888, абсолютна більшість 445. Вибравий послом Генрих **Вайзер** 484 голосами; о. Миронович дістав 402 голосів

11) **Ярослав**: Округ виборчий Ярослав-Ланцут-Чесанів-Яворів-Городок, голосуючих 871. Вибраний послом при тїснїйшім виборі кс. Лев. **Пастор** 391 голосами; Желяшкевич (социялїст) дістав 353 голосів.

12) **Ряшів**: Округ виборчий: Ряшів-Ропчицї-Стрижів-Кольбушева-Тарнобжеґ-Нисько. Голосувало всїх разом 852. При першім голосованю дістав канд. польск. центр. комітету кс. Кароль Фішер 355, Тибурчи 174 і о. Негребецкий з Залїся 133. При тїснїйшім голосованю вибраний послом кс. Кароль **Фішер** 367 голосами. На о. Негребецкого, котрий не входив до тїснїйшого голосованя, віддано в Ряшеві 101 голосів.

13) **Новий Санч**: Голосуючих 807. При тїснїйшім виборі вибраний послом Йосиф **Знаміровский** (канд. польск. центр. комітету); 364 голосами; Поточек з партиї людової дістав 341 голосів.

14) **Тарнів**: При тїснїйшім виборі вибрано кандидата адвокатского дра Франца **Вінковского** з партиї людової 412 голосами. Кандидат польск. центр. комітету кс. Копціньскй дістав 380 голосів.

15) **Вадовицї**: Вибраний послом сторонник кс. Стояловского, Ян **Кубік**, столяр 551 голосами.

Новинки.

Львів дня 13-го марта 1897.

— **Єго Сьвятість Папа** обходив дня 2-го с. м. річницю уродин і коронациї. На се торжество явили ся в Ватиканї всї перебуваючі в Римі кардинали і прочі князї Церкви. На промову кард. Орелїя di Sancta Stefano відповів сьв. Отець повний зворушеня, голосом сильним, що сьвідчить о Єго добрім станї здоровля. Говорив, що найвисшою цїлию Церкви є єдність християньска, що Господь опікує ся безперестанно апостолами правди. щоби їх праця вінчала ся добрими успіхами; що серед народів панує тепер почуте братерства, якого инші віки не знали, а цїлию працї апостолів є скріпити се почуте. Бесїду свою закінчив сердечною подякою і благословеньством.

— **Концерт в память Шевченка** відбуде ся у Львові при співучасти пань Крушельницкої, Королевичівної, п. Ол. Мишуги, „Львівского Бояна“ і орхестри 80-го полку піхоти. Докладна програма подасть ся пізнїйше. Білетів можна дістати в тов. „Руска Бесїда“ по цїнї: фотель 1·50 зр., крісло перворядне 1·20 зр., крісло другорядне 1 зр.

— **Молодїж рускої ґімназиї в Перемишли** устроює в память 36-тих роковин смерти Тараса Шевченка дня 13-го марта с. р. вечерницї з такою програмою: 1) Вступне слово виголосить проф. І. П. 2) Колеса: „Дївчина і рута“ хор мужеский. 3) Singolee: Фантазия „Тангайзер“ сольо скрипкове, відограє тов. М. К. 4) Топольницкий: „Вязанка народних пісень“ хор мішаний в супроводї фортепяпа. 5) Шевченко: „До Основяненка“ виголосить тов. О. Г. 6) Тимольский: „Два голуби“ орхестра. — II. Відчит тов. М. І. 1) Ф. Колеса: „Вулиця“ хор мішаний. 2) Лисенко: „Ой чого-ж ти почорнїло“ сольо баритонове, відспіває тов. О. М. 3) Шевченко: „До живих і мертвих“ деклямация, виголосить тов. В. Т. 4) Ф. Колеса: „На музицї“ хор мужеский. 5) Кипль: Potpourri. — Початок о годинї $5^1/_2$ вечером.

кров — але чи дамо раду тим шести чоловікам на дворі? Сьпівака нема що й рахувати!

— Гурони то хвальки! — відповів Ункас — їх „тотем“ лось, а они самі ходять як слимаки. Але Делявари то дїти „черепахи“ і жвавійші ще як олень!

— То правда; але білий має більший талант в руках як в ногах. Ще й як можу застрілити Гурона, але перебічи єго, я би не перебіг.

Ункас, що стояв вже в дверях, вернув ся борзо, коли Соколине Око сказав дальше:

— Пробуй ти втїкати, а я влїзу знову в медвежу кожу та буду ратувати ся підступом і хитростию.

Коли-ж Могікан і не рушив ся з місця, відозвав ся полїшук знову:

— Ну, чому-ж не ідеш?

— Ункас не піде.

— Чому не піде?

— Не піде, щоби бороти ся разом з своїм приятелем і разом з ним гинути.

— Зараз видко, що то справдешний Могікан — сказав Соколине Око і стиснув єму руку. — Ну, чого не дасть ся зробити хоробростию в борбі, треба здобувати хитростию. Бери-ж ти на себе отею кожу.

Ункас не відозвав ся й словом, лиш убрав ся.

— А Ви друже Давиде — говорив Соколине Око дальше — заміняйте ся зі мною за одїж. Мусите менї дати і свої очицї і книжочку та й пискливий інструмент.

Давид в своїй добродушности пристав на ту заміну, а Соколине Око перебрав ся досить зручно за сьпівака та нараз спитав:

— Слухайте, Давиде, чи Ви дуже боїте ся?

— Я чоловік дуже миролюбив, от такий як і моє званє, але надїя на Бога ще мене нїколи не опустила!

— Отже стоїть на тім, друже! Великої небезпечности не потребуєте боятн ся, бо Ваша особа сама охороняє Вас і надає Вам пошановок, як то вже Ви досьвідчили. Найгірша хвиля була би аж тогди, коли би Вас відкрили. Сидїть лиш тихо в темнім кутї, доки зможете і не рушайте язиком. Але тепер треба Вам рішати ся, чи хочете з нами іти, чи тут лишити ся.

— Нехай і так буде, лишу ся на місци Делявара! — відповів сьпівак. — Він менї нераз станув в пригодї, то я і се для него зроблю, а хоч би ще щось більше.

— Оттак мужчина говорить! — сказав на то полїшук зі щирим признанєм. — Стережіть ся лиш та не показуйте ніг, бо они Вас зрадять. Бувайте-ж здорові! А коли ті чорти прийдуть брати Ваш скальп, від чого нехай Господь Бог Вас стереже, то памятайте на то, що я за Вас відомщу ся, як пристало на борця і щирого приятеля.

Давид устиснувши полїшукови руку поклав ся на місце Ункаса, а той удаючи тепер медведя пішов за Соколиним Оком, на котрого Гурони майже не дивили ся, коли він став удавати поставу і хід Давида та витягнувши руку давав собі такт і став щось сьпівати, що після єго думки на псальм подобало.

Мусїли іти саме попри громадку Гуронів і ось один з них поклав мнимому сьпівакови руку на плече і спитав:

— А що той песїй Делявар? Боїть ся? Будуть Гурони чути, як він буде заводити?

Соколине Око був вже трохи в клопотї, бо бояв ся, щоби не зрадити ся бесїдою, але медвідь прийшов єму в поміч, бо став страшенно ревіти, так, що Індияни мимоволї відступили ся і пустили невинного сьпівака (як їм здавало ся).

Доки їх вороги могли їх ще видїти, мусїли іти поволи і спокійно, щоби не звернути на себе підозріня; але тепер, коли вже були поза селом і дійшли до лїса, почули голосний крик з Ункасової хати. За хвилю опісля задрожав цїлий воздух від скаженого крику Гуронів.

Ункас скинув з себе медвежу кожу, а Соколине Око показав єму під скалою в корчах сховані дві рушницї зі всїм, що до них потреба, підняв в гору свою „убийницю“ і відозвав ся:

— Нехай лиш прийдуть сюди! Бодай двох з них поживе смерти на певно!

Відтак пустились бігцем і незадовго щезли в густім лїсї.

Глава двайцять четверта.

Як можна собі погадати, Гуронам не стало терпцю і они зайшли до хати подивити ся, чи Ункас дїйстно стратив вже відвагу.

Через хвильку не знали дїйстно, що настала якась зміна; але коли Давид случайно витягнув ноги, так, що Гурони могли їх добре видїти, пізнали, зараз що то не Могіканові ноги, вхопили Давида і піднесли та наробили такого крику, що аж втїкачі в лїсї єго зачули.

Настав був такий скажений крик, що Давид вже дїйстно думав, що єму прийшла послїдна година; але він, як завсїгди взяв ся зараз до своїх псальмів та заспівав якийсь і то уратувало єму житє, бо пригадало дикунам ще в пору, що він чоловік божевільний.

Вість о тім, що увязнений утїк, розійшла ся борзо по цїлім селї і всї борцї розійшли ся, лиш не було Маґви, і як-раз хтось став допитувати ся, чому він не показує ся, щоби в так важній пригодї обняти провід, коли мала громадка привела нещасливого індияньского знахора, котрого случайно знайшла.

Ледви що він оповів свою коротку історию, як і надійшов батько недужої жінки і розповів також, що єму приключило ся.

Обі ті вісти навели Індиян на правдивий слїд; найвідважнїйші з них зважили ся тепер зайти до печери, щоби переконати ся, що там такого стало ся; тут насамперед застали жінку, котру той якийсь „медсен“ з білих людий нїби то впнїс до лїса — неживою.

Коли стали слїдити дальше, знайшли на своє диво і страх звязаного Маґву.

В першій хвили аж остовпіли, відтак кинули ся чим скорше розвязувати свого начальника, котрий схопив ся як розлючений лев.

Тогди відозвав ся найстарший віком борець і спитав:

— Чи мій приятель знайшов якого ворога? Може він де недалеко, нехай би Гурови на нім пімстити ся?

— Убийте того пса Делявара! — заверещав Маґва.

— **Убийство.** З Кривчи над Сяном доносять: Дня 6-го с. м. вечером около 8-ої години вертав Михайло Ґрох з Волї Кривецкої з Перемишля, де був на роботї і вступив по дорозї до коршми на Річполи. Там застав чотирох Річполян, розмавляючих о виборах. До тої розмови вмішав ся і Ґрох. Коли его спитали, на кого голосував, відповів, що на „пана". Вчинила ся сварня. Арендар привиджуючи, що Ґроха можуть побити, вивів его з коршми. Вскорі вийшли за ним Стефан Івасечко і Йосиф Левярж, оба паробки 24-лїтні, а дігнавши его недалеко коршми, задержали посеред гостинця. В тій хвили Йосиф Левярж трома ударами сокири положив его трупом на місци, а Стефан Івасечко ще в зьвірский спосіб знущав ся над ним. Всїх чотирох селян з Річполя арештовано зараз на другий день і відставлено до суду в Дубецку.

— **Зсунула ся гора** на улици Каличавській в Чернівцях. Богато домів зворушило ся через те і грозить їм заглада. Стайнї для безрог, що там находять ся, засипала земля цїлковито і придусила звірята. Властителї стали відкопувати і удало ся їм уратувати богато штук безрог. Жидівский шпиталь загрожений також. Технїчні комісиї, висланї на місце катастрофи, наглядають над безпечньством загрожених.

— **Оригінальний заклад.** В Штрасбурзї сиділо одного дня кільканайцять студентів в реставрациї при пиві. Молоді люди забавляли ся веселою розмовою, коли отворили ся двері і війшов ще один студент, медик і підійшовши до стола, крикнув: — Кельнер, спис страв! я голодний як пес. — „Ну на кождий спосіб не такий як мій Неро" — відповів один зі студентів, що сидїв при столї з величезним бульдоґом. — „Бідний псище не їв нїчого від вчера". — Хто знае — відповів прибувший медик — чи я не голоднїйший від твого пса? — Від слова до слова прийшло між молодими людьми до закладу. Медик приймив ся зараз в присутности всїх з'їсти більше як пес, однако вимовив собі, що вибір страв належить до него. Заложили-ж ся о те, що програючий був обовязаний заплатити всьо, що з'їдять пес і чоловік та цїлому товариству пиво. По такій умові вибрали ся всї за місто. Псови здоймлено каганець, чим він незвичайно утїшив ся, а медик почав пильно переглядати спис страв. — Канапки! (булки з маслом, сиром і вудженино) закомандував насамперед і за хвилю одна канапка зникла в горлї студента, а друга в горлї пса, однако той з'їв еї о много скорше. — Дві чарки булїону! — замовив студент дальше. І ледве кельнер подав булїон, відповідно для пса охолоджений, порция призначена для пса вже давно минула ся, коли студент, хоч їв дуже скоро, був ледве до половини готовий. — Біфштик з яйцем два рази! — відозвав ся дальше, а тимчасом всї гостї з реставрациї зацїкавлені незвичайним медиком окружили стіл і приглядали ся роботї обох суперників. При біфштику Неро рівнож показав о много більший апетит а радше хапчивість і вже давно облизував ся по смачній страві, коли студентови було ще далеко до того. Однако памятаючи на заклад покінчив з біфштиком досить скоро і приказав: — Два шницлї! — За хвилю зник шницель в пажерливій пащецї пса, а студент як правдивий смакун любував ся ним поволи. Однако тепер ставало ему нїяково. Чув, що вже досить наїв ся і що вскорі не зможе більше їсти, коли его противникови охота до їди, як здавалось, росла, замість слабнути. Властитель пса поглядав з насьмішкою на медика, котрий тимчасом диктував дальше: Омлет француский! — По легкій страві не лишило ся за пів минути ані слїду на тарели пса. Заклад, здавалось був вже невідклично рішений на некористь студента, коли втім прийшла ему знаменнта гадка, він поглянув значучо по цїлім товаристві і цїлком спокійно велїв собі подати два кусники разового хлїба. Пес обнюхав дуже прикладно ту нову страву, котру після умови подано й ему, відтак відвернув ся з погордою від неї і облизавшись послїдний раз по з'їджених ласощах ляг під столом. Їсти хлїб по булїонї, біфштику, шницли і омлетї видалось надто дурним его песячому розумови. Тимчасом студент з'їв разовий хлїб і виграв заклад.

— **Приклонник тверезости.** Один даньский жовнїр зробив немилого збитка цїлому своему полкови, котрому призначили офіцири з нагоди королївских імянин кілька бочок вина. Завзятий апостол тверезости повідбивав тайком чопи і випустив усе вино. Виновник дістав ся за те до арешту, але одно нїмецке товариство тверезости одушевило ся так его поступком, що переслало ему 500 марок нагороди.

— **Довготу волося жіночого** виміряв якийсь учений на дотичне запитане одної нїмецкої часописи. З обчисленя виходить, що загальна довгота волося брунетки виносить пересїчно 70 кільометрів, а бльондинки коло 100 кільометрів. За те волос брунетки грубший і сильнїйший, бо витримае 113 ґрамів тягару, а волос бльондинки рве ся вже під тягаром 68 ґрамів.

— **Помер** Василь Кутний, народний учитель в Городищи цетнарскім, дня 6 марта с. р. на розширенє легких в 56 роцї житя оставляючи осирочену вдову з дитиною. Похорони відбули ся 8 марта с. р.

Господарство, промисл і торговля.

— Вина медово-овочеві на продаж. Маю на продаж **афиняк** роблений способом проф. дра Цїсельского з афин і меду без додатку спіритусу, в смаку приятний, дорівнуючий доброті звичайного червоного вина столового, напиток здоровий, котрий може заступити червоне вино особливо тим, що потребують его для скріпленя сил. Продаю до 5 лїтрів по 60 кр. При закупнї 10 лїтрів нараз числю по 55 кр., а понад 10 лїтрів по 50 кр. Висилаю в хороших гуцульских барилках, могучих опісля придати ся до домашного ужитку. Менше як 3 лїтри не висилаю. Маю ще дуже добрий **малиняк**, **ожиняк** і **ґоґозняк** (брушнпчак); можу однакож служити ними ще лиш о стілько, о скілько стане запасу. Адреса: **Климентий Шлемкевич**, в **Підгайчиках** пос. почта Коломия.

— **Печі кафлеві і кафлї на печі** виробляе і продае **Володимир Стадниченко** в Коломиї ул. Колїйна. Також хто би хотїв заложити собі робітню кафлїв і навчити ся тії виробляти, навчити ся складати потрібні **поливи на кафлї** і инші вироби гончарскі, набути потрібні **моделї і форми** до виробу кафель або купити по приступній цїнї, нехай удасть ся під повисшою адресою. Також хто хоче заложити у себе **цегольню**, **гончарню** або **вироби дахівок і кафель**, а хотїв би знати, чи мае до того відповідний материял (глину) і потребуе поради та інформациї, хто хоче знати, кілько буде коштувати введене в рух котрої із тих галузий промислу глиняного, тому удїляе на жадане раду і поміч підписаний: *Володимир Стадниченко*, в Коломиї, ул. Колїйна.

Телеґрами.

Будапешт 13 марта. Банфі відповідаючи на інтерпеляцию Гораньского заявив, що на Балканї нема нїякого небезпечного руху, евентуально Туреччина годна его здушити. Держави постановили рішучо удержати ненарушимість Туреччини і теперішний стан на Балканї, що есть найлїпшою порукою мира. О якімсь балканьскім союзї президент мінїстрів не знае нїчого. Змагане всїх европейских держав есть найлїпшим доказом, що они рішили ся недопустити нїяк до війни.

Париж 13 марта. Ганото заявив в сенатї, що полїтика французского правительства в справі Крети дасть ся сказати словами: удержане мира европейским концертом.

Льондон 13 марта. З Атин наспіла вість, що там в добре поінформованих кругах вірять сильно в якесь порозумінє Грециї і Туреччини що-до Крети.

За редакцию відповідае: Адам Коехонький

Настала прикра хвиля, а відтак відозвав ся знову той старий:

— У Моґікана ноги легкі і він скаче далеко, але мої молодцї пустились вже слїдом за ним.

То він втік? — простогнав Маґва.

— Злий дух був межи нами і пустив нам тумана перед очи.

— Злий дух? — повторив Маґва гірко. — То той сам дух, що відобрав житє так многим Гуронам, той сам, що бере з вас скальпи коло „цїлющого жерела", той сам, що тепер звязав Маґву.

— Кого мій приятель мае на думцї?

— Того пса, що під білою шкірою мае відвагу і хитрість Гурона — „довгу рушницю".

То ненавистне імя зробило як звичайно свое враженє; і коли Гуронам стало ясно, що той страшний ворог був в самім серци їх табору, та наробив такого нещастя, аж кидали ся від злости і жажди мести.

Всї начальники і борцї стали радити велику раду та піддавали всїлякі способи як би здогнати втїкачів та пімстити ся як найлютійше. Маґва на тій радї не відзивав ся, лиш мовчав і слухав, що его одноплемінники піддавали.

Незадовго вернули і ті, котрих вислано в першій хвили за втїкаючими на здогін; они вислїдили лиш то, що втїкачі забігли до сусїдного села і там шукали охорони мабуть у своїх союзників Делярварів.

Як знаемо, розлучено обі сестри, коли їх зловлено. Маґва, коли вже переконав ся що маючи Алїсию в своїх руках може через то найбільший робити вплив на Кору, задержав першу у себе, а другу, для него далеко цїннїйшу добичу, віддав союзникам.

Підчас коли хитрий начальник пильнував дїла своєї мести і своєї честилюбивости, не забував також і на близший особистий інтерес. Мусїв богато натрудити ся, заким відзискав утрачене довірє свого давного народу, а без того безусловного довіря нема у індияньских племен поваги.

Тепер же послїдні, несподїванї події все ему попсували, що він так розумно розпочав; всї его плїнники нараз утекли ему і він видів ся змушеним просити там о ласку, де волїв би був отверто розказувати.

Коли вже другі начальники виговорили ся, промовив Маґва.

Почав насамперед підлещувати ся своїм слухачам, нагадуючи їм безчисленні геройства Гуронів, сотки примірів їх хитрости і підступу, особливо же славив мудрість, якої нїгде нема так великої як у Гуронів. Відтак звернув на то, як би ту мудрість в теперішнім положеню племени можна найлїпше дїлом показати.

З одного боку був — як то він казав — їх великий білий батько, ґубернатор Канади, котрий злим оком дивив ся на свої дїти, від коли їх томагаки стали так червоні; з другого боку нарід, так само численний, як они, котрий говорив нашою мовою, мав инші интереси, не любив їх, і котрий був би рад з того, як би они попали в неласку у білого начальника.

Дальше говорив о їх потребах, о дарунках, яких могли справедливо сподївати ся за давну прислугу; о тім, що они далеко відійшли від свого рідного села і від свого місця ловів, о розвазї, котра в сїй хвили вимагае того, щоби не запускати ся в отверту борбу, лиш шукати иншого способу, як би заспокоїти свою месть, свої бажаня.

Коли зміркував, що сї слова не сподобали ся найдикшим, найхоробрійшим борцям, звернув хитро на предмет, котрий їм припадав найбільше до серця. Натякнув навіть на то, що можна буде все знищити, що їм ненавистне.

Словом, умів так сполучити сьмілість з хитростию, що підлестив ся прихильности обох партий і кождій зробив надію, хоч нїяка не могла сказати, що розуміє добре его наміри. Однакож всї то виміркували, що у него більше на гадцї, як він сказав, і кождий бачив в тім і свою користь.

Тогди то племя, що зразу хотїло лиш ставати до дикої борби, пристало на то, щоби поступати оглядно і розважно та віддало весь провід тому начальникови, що піддав так мудрий спосіб.

(Дальше буде).

Поручає ся
торговлю вин **ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.**

2

Кто пье
Катрайнера
Кнайда солодову каву?
Всѣ
котрі люблять смачну каву. хочуть бути здоровй и хочуть щадити.

13

Інсерати

„оповіщеня приватні"), як для „Народної Часописи" так також для „Ґазети Львівскої" принимає лиш „Бюро дневників" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА, при улиці Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиция місцевих ґавет.

По німецки учить дуже скоро і легко Л. Шольц Личаків ч. 53 а 1.

Бюро оголошень і дневників
приймає
ОГОЛОШЕНЯ
до всїх дневників
по цїнах оригінальних.
До
Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przegląd-y
може лише се бюро анонси приймати.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з перепливом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненем. — Збірники на воду. — Комплетні уряджения купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8

На жадане висилає ся катальоґи.

АРТИКУЛИ ЯПАНЬСКІ

ЗЕРКАЛА, ТОАЛЄТИ ДАМСКІ

знаменитої і добірної якости поручає одинокий магазин люксусовних артикулів і найбільший склад апаратів і приборів фотографічних.

Львів, **Людвик Файґль** Пасаж Гавсмана 8.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.